

31994D0262

L 113/15

ÚŘEDNÍ VĚSTNÍK EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ

4.5.1994

ROZHODNUTÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU
ze dne 9. března 1994
o pravidlech a obecných podmínkách pro výkon funkce veřejného ochránce práv

(94/262/ESUO, ES, Euratom)

EVROPSKÝ PARLAMENT,

s ohledem na smlouvy o založení Evropských společenství, a zejména na čl. 138 E odst. 4 Smlouvy o založení Evropského společenství, čl. 20d odst. 4 Smlouvy o založení Evropského sdružení uhlí a oceli a čl. 107d odst. 4 Smlouvy o založení Evropského společenství pro atomovou energii,

s ohledem na stanovisko Komise,

s ohledem na souhlas Rady,

vzhledem k tomu, že je třeba stanovit pravidla a obecné podmínky pro výkon funkce veřejného ochránce práv podle ustanovení obsažených ve smlouvách o založení Evropských společenství;

vzhledem k tomu, že je na místě určit podmínky, za kterých může být veřejnému ochránci práv podána stížnost, a vymezit vztahy mezi výkonem funkce veřejného ochránce práv a soudními či správními řízeními;

vzhledem k tomu, že veřejný ochránce práv, který může též jednat z vlastního podnětu, musí mít všechny náležitosti potřebné k výkonu své funkce; že za tímto účelem jsou orgány a instituce Společenství povinny poskytnout veřejnému ochránci práv na požádání všechny informace, jež požaduje, s výhradou řádně odůvodněného utajení, aniž je dotčena povinnost veřejného ochránce práv nesdělovat je; že orgány členských států jsou povinny poskytnout veřejnému ochránci práv všechny potřebné informace, pokud se na tyto informace vztahují právní nebo správní

předpisy ukládající mlčenlivost nebo předpisy, jež zabraňují jejich předání; že pokud nebude veřejnému ochránci práv poskytnuta požadovaná pomoc, uvědomí o tom Evropský parlament, a tomu přísluší podniknout náležité kroky;

vzhledem k tomu, že je nezbytné stanovit postupy pro případ, že šetření prováděná veřejným ochráncem práv odhalí případy nesprávného úředního postupu; že je třeba současně stanovit, že veřejný ochránce práv podává každoročně souhrnnou zprávu Evropskému parlamentu na konci ročního zasedacího období;

vzhledem k tomu, že veřejný ochránce práv a jeho zaměstnanci jsou povinni udržovat v tajnosti všechny informace, se kterými se seznámí v souvislosti s výkonem své funkce; že veřejný ochránce práv je však povinen informovat příslušné orgány o skutečnostech, o kterých domnívá, že spadají do oblasti trestního práva, a o nichž se dozví v rámci šetření;

vzhledem k tomu, že je nutné stanovit možnost spolupráce mezi veřejným ochráncem práv a orgány stejného typu, které existují v některých členských státech, při dodržení vnitrostátních právních předpisů;

vzhledem k tomu, že Evropský parlament jmenuje veřejného ochránce práv na začátku svého volebního období pro dané volební období z řad osob, které jsou občany Evropské unie a u kterých jsou veškeré záruky nezávislosti a požadované způsobilosti;

vzhledem k tomu, že je třeba stanovit podmínky, za nichž funkce veřejného ochránce práv končí;

vzhledem k tomu, že veřejný ochránce práv musí vykonávat funkci zcela nezávisle, k čemuž se slavnostně zavazuje před Evropským soudním dvorem při nástupu do funkce; že je třeba určit veškeré činnosti neslučitelné s výkonem funkce veřejného ochránce práv, dále pak jeho plat, výsady a imunitu;

vzhledem k tomu, že je třeba stanovit pravidla týkající se úředníků a zaměstnanců sekretariátu, který má být veřejnému ochránci práv nápomocen, a jeho rozpočtu; že sídlo veřejného ochránce práv je v sídle Evropského parlamentu;

vzhledem k tomu, že je na veřejném ochránci práv, aby přijal prováděcí ustanovení k tomuto rozhodnutí; že je třeba mimo jiné stanovit určitá přechodná ustanovení pro prvního veřejného ochránce práv, který bude jmenován poté, co vstoupí v platnost Smlouva o Evropské unii,

ROZHODL TAKTO:

Článek 1

1. Toto rozhodnutí stanoví pravidla a obecné podmínky pro výkon funkce veřejného ochránce práv v souladu s čl. 138e odst. 4 Smlouvy o založení Evropského společenství, čl. 20d odst. 4 Smlouvy o založení Evropského sdružení uhlí a oceli a čl. 107d odst. 4 Smlouvy o založení Evropského společenství pro atomovou energii.

2. Veřejný ochránce práv plní své funkce při respektování pravomocí, jež orgánům a institucím Společenství udělují Smlouvy.

3. Veřejný ochránce práv nesmí zasahovat do žádného soudního řízení ani zpochybňovat důvodnost soudního rozhodnutí.

Článek 2

1. Veřejný ochránce práv přispívá za podmínek a v mezích stanovených výše uvedenými Smlouvami k odhalování nesprávného úředního postupu při činnosti orgánů a institucí Společenství, s výjimkou Soudního dvora a Soudu prvního stupně při výkonu jejich soudní pravomoci, a doporučuje nápravná opatření. Činnost jiných orgánů či osob nemůže být předmětem stížnosti uplatněné u veřejného ochránce práv.

2. Každý občan Evropské unie nebo každá fyzická nebo právnická osoba s bydlištěm nebo sídlem v členském státě Evropské unie se může obrátit na veřejného ochránce práv buď přímo, nebo prostřednictvím člena Evropského parlamentu se stížností týkající se nesprávného úředního postupu při činnosti orgánů a institucí Společenství s výjimkou Soudního dvora a Soudu prvního

stupně při výkonu jejich soudní pravomoci. Veřejný ochránce práv uvědomí dotyčný orgán nebo dotyčnou instituci neprodleně po obdržení stížnosti.

3. Ze stížnosti musí být patrné, oč v ní jde a kdo ji podává; tato osoba může požádat, aby se se stížností nakládalo jako s důvěrnou.

4. Stížnost musí být předložena do dvou let ode dne, kdy se stěžovatel dozví o skutečnostech, kterých se stížnost týká, a musí jí předcházet vhodné administrativní kroky uplatněné u dotyčných orgánů a institucí.

5. Veřejný ochránce práv může stěžovateli poradit, aby se obrátil na jiný orgán.

6. Stížnostmi podanými veřejnému ochránci práv není dotčen běh lhůt k podání opravných prostředků v soudních nebo správních řízeních.

7. Musí-li veřejný ochránce práv z důvodů probíhajícího či ukončeného soudního řízení v téže věci prohlásit nějakou stížnost za nepřijatelnou nebo ukončit její zkoumání, výsledky šetření, které případně již provedl, se odkládají.

8. Veřejný ochránce práv se může zabývat stížností, která se týká pracovních vztahů mezi orgány a institucemi Společenství a jejich úředníky a ostatními zaměstnanci pouze tehdy, pokud již dotyčná osoba vyčerpala všechny možnosti vnitřních správních žádostí a stížností, zejména postupy uvedené v čl. 90 odst. 1 a 2 služebního řádu, a pokud již uplynuly lhůty pro odpověď ze strany orgánů, jimž byla věc předložena.

9. Veřejný ochránce práv informuje stěžovatele v co nejkratší době o vyřízení jeho stížnosti.

Článek 3

1. Veřejný ochránce práv provádí z vlastního podnětu nebo na základě stížnosti všechna šetření, která považuje za důvodná pro objasnění každého případného nesprávného úředního postupu při činnosti orgánů a institucí Společenství. Uvědomí o tom dotyčný orgán či dotyčnou instituci a ty mu mohou podat všechny potřebné připomínky.

2. Orgány a instituce Společenství musí poskytnout veřejnému ochránci práv požadované informace a umožnit mu přístup k dotyčné dokumentaci. Mohou to odmítnout pouze na základě řádně odůvodněného utajení.

Přístup k dokumentaci členského státu, na kterou se vztahují právní nebo správní předpisy o utajení, umožní až po předchozím souhlasu tohoto členského státu.

K jiné dokumentaci členského státu umožní přístup poté, co jej o tom uvědomí. V obou těchto případech nesmí veřejný ochránce práv v souladu s článkem 4 obsah této dokumentace rozšiřovat.

Úředníci a ostatní zaměstnanci orgánů a institucí Společenství musí svědčit na požádání veřejného ochránce práv; vypovídají jménem svého úřadu a v souladu s jeho pokyny a zůstávají vázání služebním tajemstvím.

3. Orgány členských států musí poskytnout veřejnému ochránci práv, pokud o to požádá, prostřednictvím stálých zastoupení členských států u Evropských společenství veškeré informace, které mohou pomoci objasnit případy nesprávného úředního postupu ze strany orgánů a institucí Společenství, pokud se na tyto informace nevztahují právní nebo správní předpisy ukládající mlčenlivost nebo předpisy zabráňující jejich předání. V posledně uvedeném případě však může daný členský stát sdělit veřejnému ochránci práv tyto informace, pokud se zaváže, že jejich obsah neposkytne jiným osobám.

4. Jestliže není veřejnému ochránci práv poskytnuta spolupráce, kterou požaduje, informuje o tom Evropský parlament a ten podnikne náležité kroky.

5. Podle možností hledá veřejný ochránce práv společně s dotyčným orgánem nebo s dotyčnou institucí řešení, jímž by se dal nesprávný úřední postup napravit a stížnost se uspokojivě vyřídlila.

6. Pokud veřejný ochránce práv odhalí nesprávný úřední postup, uvědomí dotyčný orgán nebo dotyčnou instituci, a případně předloží návrhy doporučení. Dotyčný orgán nebo dotyčná instituce zašle veřejnému ochránci práv do tří měsíců odůvodněné stanovisko.

7. Následně podá veřejný ochránce práv zprávu Evropskému parlamentu a dotyčnému orgánu či dotyčné instituci. Může zde též podat doporučení. Stěžovatele veřejný ochránce práv vyrozumí o výsledcích šetření a o stanovisku dotyčného orgánu nebo dotyčné instituce a o případných doporučeních podaných veřejným ochráncem práv.

8. Veřejný ochránce práv podává každoročně na konci ročního zasedacího období zprávu o výsledcích svých šetření Evropskému parlamentu.

Článek 4

1. Veřejný ochránce práv a jeho zaměstnanci, na něž se vztahuje článek 214 Smlouvy o založení Evropského společenství, čl. 47 odst. 2 Smlouvy o založení Evropského sdružení uhlí a oceli a článek 194 Smlouvy o založení Evropského společenství pro

atomovou energii, jsou povinni nesdělovat informace a dokumenty, se kterými byli seznámeni v rámci svých šetření. Jsou též povinni chránit důvěrnost veškerých informací, které by mohly poškodit stěžovatele nebo jinou zúčastněnou osobu, aniž je dotčen odstavec 2.

2. Jestliže se veřejný ochránce práv v rámci šetření dozví o skutečnostech, jež podle jeho názoru spadají do oblasti trestního práva, neprodleně o tom uvědomí příslušné vnitrostátní orgány prostřednictvím stálých zastoupení členských států u Evropských společenství, a v případě potřeby rovněž orgán Společenství, z něž pochází dotyčný úředník nebo zaměstnanec, a tento orgán může případně použít čl. 18 druhý pododstavec protokolu o výsadách a imunitách Evropských společenství. Veřejný ochránce práv může také informovat dotyčný orgán nebo dotyčnou instituci Společenství o skutečnostech nasvědčujících tomu, že jednání některého z jejich úředníků či zaměstnanců spadá do působnosti disciplinárních předpisů.

Článek 5

Veřejný ochránce práv může v případě, že to přispěje k vyšší účinnosti šetření a k lepší ochraně práv a zájmů stěžovatelů, spolupracovat s orgány stejného typu, které existují v některých členských státech, při dodržení použitelných vnitrostátních právních předpisů. Veřejný ochránce práv nesmí touto cestou vyžadovat dokumenty, ke kterým by neměl přístup podle článku 3.

Článek 6

1. Veřejný ochránce práv je jmenován Evropským parlamentem po každých volbách Evropského parlamentu na dobu volebního období. Může být jmenován opakovaně.

2. Veřejný ochránce práv je vybírán z osob, které jsou občany Evropské unie, mají plná občanská a politická práva, poskytují veškeré záruky nezávislosti, splňují podmínky požadované pro výkon nejvyšších soudních funkcí ve své zemi nebo mají obecně uznávané zkušenosti a způsobilost pro výkon funkce veřejného ochránce práv.

Článek 7

1. Výkon funkce veřejného ochránce práv končí buď uplynutím jeho funkčního období, anebo odstoupením či odvoláním.

2. Kromě případu odvolání vykonává veřejný ochránce práv svou funkci až do okamžiku, kdy je jmenován jeho nástupce.

3. V případě předčasného skončení výkonu funkce veřejného ochránce práv je nástupce jmenován do tří měsíců od uvolnění funkce na dobu zbývající do konce volebního období.

Článek 8

Veřejný ochránce práv, který již nesplňuje podmínky požadované k výkonu funkce nebo který se dopustí vážného pochybení, může být odvolán Soudním dvorem Evropských společností na žádost Evropského parlamentu.

Článek 9

1. Veřejný ochránce práv vykonává svou funkci zcela nezávisle v obecném zájmu Společenství a občanů Evropské unie. Při plnění funkce nesmí požadovat ani přijímat pokyny od žádné vlády ani orgánu. Zdrží se veškeré činnosti neslučitelné s povahou jeho funkce.

2. Při nástupu do funkce se slavnostně zavazuje před Soudním dvorem Evropských společností, že bude vykonávat svou funkci zcela nezávisle a nestranně a plnit po celou dobu výkonu funkce i po jejím ukončení povinnosti z ní vyplývající, zejména povinnost čestného a zdrženlivého jednání při přijímání některých funkcí nebo některých výhod po skončení výkonu funkce veřejného ochránce práv.

Článek 10

1. Po dobu své funkce nesmí veřejný ochránce práv vykonávat žádnou jinou politickou nebo správní funkci ani jinou výdělečnou nebo nevýdělečnou profesionální činnost.

2. Pokud jde o platy, náhrady a důchody, je veřejný ochránce práv postaven naroveň soudci Soudního dvora Evropských společností.

3. Články 12 až 15 a článek 18 protokolu o výsadách a imunitách Evropských společností se vztahují na veřejného ochránce práv i úředníky a zaměstnance jeho sekretariátu.

Článek 11

1. Veřejnému ochránci práv je nápomocen sekretariát, jehož vedoucím sám jmenuje.

2. Na úředníky a zaměstnance sekretariátu veřejného ochránce práv se vztahují nařízení a předpisy vztahující se na úředníky a zaměstnance Evropských společností. Jejich počet je každoročně stanoven v rámci rozpočtového procesu ⁽¹⁾.

3. Úředníci Evropských společností a členských států, kteří jsou jmenováni zaměstnanci sekretariátu veřejného ochránce práv,

jsou ve služebním zájmu vyčleněni pro veřejného ochránce práv se zárukou, že budou přijati zpět do své původní instituce.

4. V otázkách svých zaměstnanců je veřejný ochránce práv postaven naroveň orgánům ve smyslu článku 1 služebního řádu Evropských společností.

Článek 12

Rozpočet veřejného ochránce práv je obsažen v příloze oddílu 1 (Parlament) souhrnného rozpočtu Evropských společností.

Článek 13

Sídlem veřejného ochránce práv je sídlo Evropského parlamentu ⁽²⁾.

Článek 14

Veřejný ochránce práv přijímá prováděcí předpisy k tomuto rozhodnutí.

Článek 15

První veřejný ochránce práv jmenovaný poté, co vstoupí v platnost Smlouva o Evropské unii, je jmenován na dobu zbývajících do konce volebního období.

Článek 16

Evropský parlament stanoví ve svém rozpočtu lidské i hmotné zdroje, které umožní prvnímu veřejnému ochránci práv od okamžiku jmenování vykonávat svěřené úkoly.

Článek 17

Toto rozhodnutí bude zveřejněno v *Úředním věstníku Evropských společností*. Vstupuje v platnost dnem zveřejnění.

Ve Štrasburku dne 9. března 1994.

Za Evropský parlament

předseda

Egon KLEPSCH

⁽¹⁾ Společné prohlášení tří orgánů stanoví hlavní zásady týkající se počtu zaměstnanců ve službách veřejného ochránce práv a služebního postavení dočasných nebo najatých zaměstnanců mezi osobami provádějícími šetření.

⁽²⁾ Rozhodnutí přijaté vzájemnou dohodou zástupců vlád členských států o určení sídel orgánů a některých institucí a útvarů Evropských společností (Úř. věst. C 341, 23.12.1992, s. 1).